

Cô Bé Quàng Khăn Đỏ





Ngày xưa, ngày xưa, có một cô bé thường hay quàng chiếc khăn màu đỏ, vì vậy, mọi người gọi cô là cô bé quàng khăn đỏ.





Một hôm, bà ngoại bị ốm, mẹ bảo cô mang bánh sang biếu bà ngoại. Trước khi đi, mẹ cô dặn:

- Con đi thì đi đường thẳng, đừng đi đường vòng qua rừng mà chó sói ăn thịt con đấy.



**Trên đường đi, cô thấy
đường vòng qua rừng có
nhiều hoa, nhiều bướm.
Không nghe lời mẹ dặn, cô
tung tăng đi theo đường đó.**



**Đi được một quãng thì gặp
Sóc, Sóc nhắc:**

**- Cô bé quàng khăn đỏ ơi,
lúc nãy tôi nghe mẹ cô dặn
đi đường thẳng, đừng đi
đường vòng cơ mà. Sao cô
lại đi đường này?**



**Cô bé không trả lời Sóc.
Cô cứ đi theo đường vòng
qua rừng. Vừa đi, cô vừa
hái hoa, bắt bướm.**



Vào đến cửa rừng thì cô gặp chó sói. Con chó sói rất to đến trước mặt cô. Nó cất giọng ồm ồm hỏi:

- Này, cô bé đi đâu thế?





**Nghe chó sói hỏi, cô bé
quàng khăn đỏ sợ lắm,
nhưng cũng đành bạo dạn
trả lời:**

**- Tôi đi sang nhà bà ngoại
tôi.**





Nghe cô bé nói đi sang nhà bà ngoại, chó sói nghĩ bụng: À, thì ra nó lại còn có bà ngoại nữa, thế thì mình phải ăn thịt cả hai bà cháu.



Nghĩ vậy, nên chó sói lại hỏi:

- Nhà bà ngoại cô ở đâu?**
- Ở bên kia khu rừng. Cái nhà có ống khói đấy, cứ đẩy cửa là vào được ngay.**





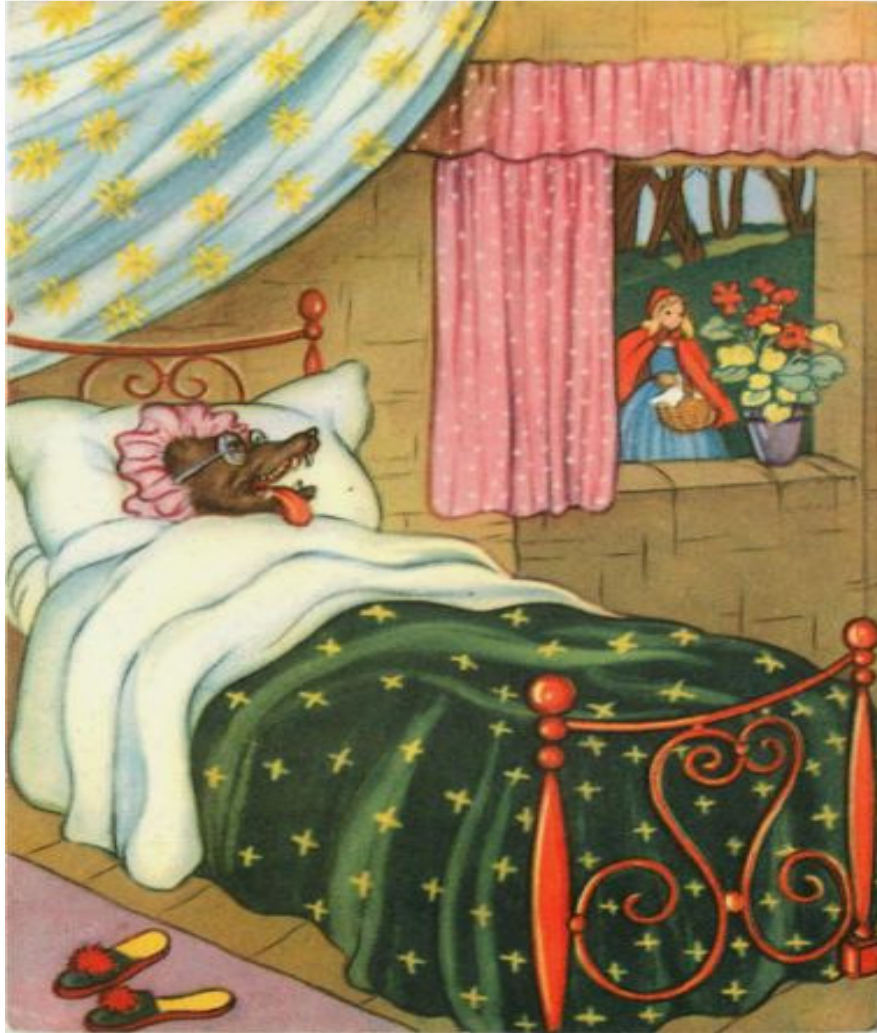
**Nghe xong, chó sói bỏ cô bé
quàng khăn đỏ ở đây, rồi
chạy một mạch đến nhà bà
ngoại cô bé.**





**Nó đẩy cửa vào vồ lấy bà cụ
rồi nuốt chửng ngay vào
bụng.**





**Xong xuôi, nó lên giường
nằm đắp chăn giả là bà
ngoại ốm.**





**Lúc cô bé quàng khăn đỏ
đến, cô thấy chó sói đắp
chăn nằm trên giường, cô
tưởng “bà ngoại” bị ốm
thật, cô hỏi:
- Bà ơi! Bà ốm đã lâu chưa?**

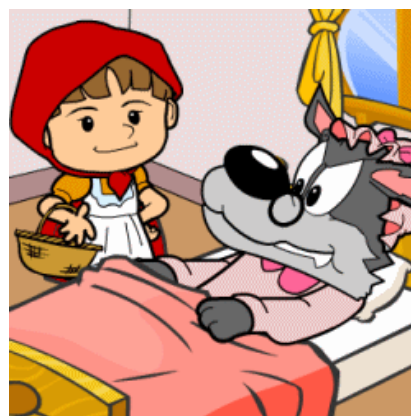




**Sói không đáp giả vờ rên
hừ... hừ... hừ...**
**- Bà ơi, mẹ cháu bảo mang
bánh sang biếu bà.**



Thế à, thế thì bà cảm ơn cháu và mẹ cháu. Cháu ngoan quá. Cháu lại đây với bà.





**Cô bé quàng khăn đỏ chạy
ngay đến cạnh giường,
nhưng cô ngạc nhiên lùi lại
hỏi:**

**- Bà ơi! Sao hôm nay tai
bà dài thế?**





- Tai bà dài để bà nghe cháu nói được rõ hơn. Chó sói đáp
- Thế còn mắt bà, sao hôm nay mắt bà to thế?
- Mắt bà to để bà nhìn cháu được rõ hơn.



**Chưa tin, cô bé quàng khăn
đỏ lại hỏi:**



**Thế còn mồm bà, sao
hôm nay mồm bà to
thế?**

**Mồm bà to để bà ăn thịt
cháu đây.**





**Nói xong, sói nhồm dậ
định vô lấy cô bé.**

**May sao, lúc đó bác hàng
xóm chạy sang, thấy thế,
sẵn cái búa trong tay, bác
liền phang ngay vào đầu
Sói một cái.**



Con Sói gian ác vỡ sọ chết ngay. Bác hàng xóm liền lấy dao mổ bụng chó Sói và kịp thời cứu được bà. Thế là cả hai bà cháu đều không việc gì.



**Từ dạo ấy, cô bé quàng
khăn đỏ không bao giờ dám
làm sai lời mẹ dặn.**

